

1.

[: Sľuboval's ně, že ſa vezneš, :] *)
ej, až to jaré žitko zežneš.

[: Už je žito ve stodoře, :] ej, já ſu dycky na ſlobodě.

[: Už's ty jaré žitko zežál:] ej, ešče ſis ſa po dnes nevzál.

[: Už je žitko na řeſení, :] ej, já ſu dycky v potěšení.

2.

[: Přes maňučké pole půjdu, :] ej, gaňanečky hľedat budu.

[: Hľedat budu nehľedaja :] ej, po chodničku posedaja.

VII. Přání. Prosba.

300. a)

Z Velké.

Mírně.

Zdlouhavě a tâhle

a tempo.

Dybych by-la ja-ho-dú, bí-lým kvítkem v háji, mohla bych já

Zdlouhavě.

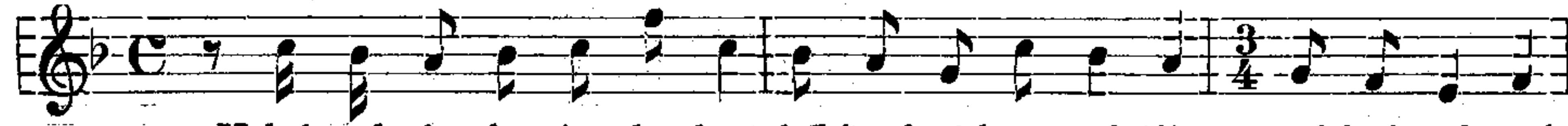
pro-kvetat, v každém ča-se v máji.

Dybych byla jahodú,
bílým kvítkem v háji,
mohla bych já prokvetat
v každém čase v máji.

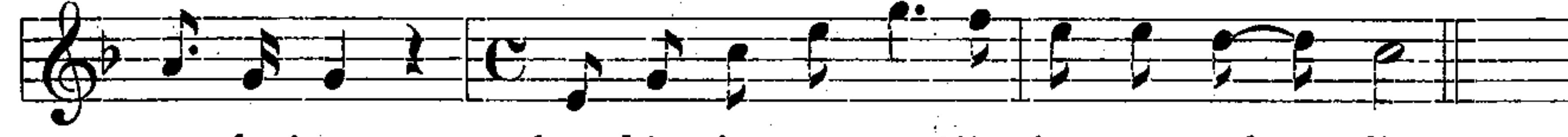
A tak bych zavoněla,
šíré po krajině,
že by vůně šohajka
tahla k méj dědině.

Kerý by byl počestný
a měl líčka hladká,
tomu bych sa klonila
jak jahoda sladká.

300. b)

Kdybych by-la ja-hodou, bílým kvítkem v háji, mohla bych pak

roz-kví-tat každým jarem v máji, ja-rem v há - ji.

*) Při opakování každého prvního verše předchází »ej«.